

άλευροπασπάλη ἡ, ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,165.

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ πασπάλη.

Λεπτότατον ἄλευρον, ἡ ἄχνη τοῦ ἀλεύρου.

άλευροπαστώνω ἀμάρτ. ἀλιβρουπαστώνου Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὖς. ἀλεύρι καὶ τοῦ ρ. παστώνω.

Ἐπιπάσσω ἀφθόνως δι' ἀλεύρου: Μπῆκα ζ' δού μύλον ἀλιβρουπαστώνω'κα. Σὰν ἀλιβρουπαστονμέν' εἶνι (ἐπὶ γυναικὸς ὑπὲρ τὸ δέον ἐπιμυθιωμένης).

άλευροπίτουρο τό, ἀμάρτ. ἀλιβρουπίτιρου Μακεδ. αταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ πίτουρο.

Πίτυρον ἀλεύρου.

άλευρόπιττα ἡ, Ἡπ. ἀλιβρόπ'ττα Στερελλ.(Αἰτωλ.)

Τὸ μεσν. οὖς. ἀλευρόπιττα.

Ἡ ἐκ σιτίνου ἀλεύρου πίττα.

άλευροπλασμένος ἐπίθ. Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ οὖς. ἀλεύρι καὶ τοῦ πλασμένος μετοχ. τοῦ ρ. πλάθω.

Ὁ ἀτελὼς ζυμωμένος, ὥστε νὰ φαίνωνται ὑπολείμματα ἀλεύρου, ἐπὶ ἄρτου: Ἡβαλένε πολὺ ἀλεύρι 'ς τὴν πλασταιά καὶ δὲν ἤπλασένε τὸ ψωμί καλὰ γιὰ νὰ χωνέψῃ τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ ψωμί εἶναι ἀλευροπλασμένο.

άλευροπόντικο τό, ἀμάρτ. ἀλιβρουπόντ'κον Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ ποντίκι.

Ποντικὸς πεπασμένος δι' ἀλεύρου μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τῆς ἀλευροθήκης.

άλευροπουλειὸ τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. ἀλευροπώλης.

Πρατήριον ἀλεύρων. Πβ. ἀλευροπάζαρο.

άλευροποῦλος ὁ, Ἡπ. ἀλιβρουποῦλος Ἡπ. (Χουλιαρ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. ἀλευροπώλης. Διὰ τὸν μεταπλασμὸν πβ. κρασοποῦλος καὶ μεσν. μυροπώλος.

Ὁ πωλὼν ἄλευρα, ἀλευροπώλης.

άλευροσάκκι τό, ἀμάρτ. ἀλευροσάκκ' Πόντ.(Κρώμν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἁ.) ἀλευροσάτ' Πόντ. (Ὁφ.) ἀλιβρουσάκ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σακκί.

Σάκκος πρὸς ἐναπόθεσιν ἀλεύρων ἔνθ' ἄν.: Εὐτῶαιρο ἔν' τ' ἀλευροσάτ' Ὁφ. Ἀλιβρουσάκκ' ἀγανά Αἰτωλ. Συνών. ἀλευροτσούβαλο. Πβ. ἀλευροσακκούλλα, ἀλευροσάκκουλλο.

άλευροσακκούλλα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σακκούλλα.

Σακκούλλα, σακκίδιον πρὸς ἐναπόθεσιν ἀλεύρων: Ἐτροπήσενε ἡ -ῖ- ἀλευροσακκούλλα καὶ χύνεται τ' ἀλεύρι. Συνών. ἀλευροσάκκουλλο. Πβ. ἀλευροσάκκι, ἀλευροτσούβαλο.

άλευροσάκκουλλο τό, Κρήτ. ἀλιβρουσάκκ'λλου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σακκούλλι.

Ἀλευροσακκούλλα, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ἐπήγανε οἱ ποδικοὶ κ' ἐτροπήσανε τ' ἀλευροσάκκουλλο κ' ἐφάγανε καὶ κᾶποσο ἀλεύρι Κρήτ.

άλευροσερίδα ἡ, ἀμάρτ. ἀλευροσερίδα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σερίδα.

Τὸ ἀγριολαχανικὸν θρίγκιον τὸ κονδυλόρριζον (thrin-cia tuberosa) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae). Συνών. ἀγριορραδίκι. [**]

άλευροσιμίγδαλο τό, ἀμάρτ. ἀλευροσιμίδαλο Θήρ.

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σιμιγδάλι.

Σεμίδαλις μεμειγμένη μετ' ἀλεύρων.

άλευρόσουππα ἡ, ΠΚωνσταντινίδ. Ὁ ἀλογογιατρ.37.

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σούππα.

Σούππα ἐξ ἀλεύρου: Τὸ ταῖζομεν μὲ χλωρὰ χόρτα καὶ ἀλευρόσουππα καὶ τὸ ποτίζομεν νερὸ σύχλιο (ἐνν. τὸ ἄλογο).

άλευρόσπιτο τό, Ἀθ.

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σπίτι.

1) Ἀποθήκη ἀλεύρων. Συνών. ἀλευρειό, ἀλευρο-θήκη 3. Πβ. ἀλευράμπαρο, ἀλευροδόχη. 2) Τόπος ὅπου κοσκινίζονται τὰ ἄλευρα.

άλευροστάφυλο τό, Κεφαλλ. Νάξ.

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σταφύλι.

Ποικιλία ἀμπέλου μὲ φύλλα φέροντα χνοῦν ἀλευρώδη καὶ μὲ λευκὰς στρογγύλας ρᾶγας. [**]

άλευροσωληνάρι τό, Πάρ.

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ σωληνάρι.

Συνήθως κατὰ πληθ., μακαρόνια (οὕτω καλοῦνται σκωπτικῶς οἱ ἀπλοῖκοι κάτοικοι τοῦ χωρίου Κῶστος).

άλευροτανύζω Πελοπν. (Καρδαμ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὖς. ἀλεύρι καὶ τοῦ ρ. τανύζω.

Ρίπτων τινὰ χαμαὶ κυλίω αὐτὸν οὕτως ὥστε νὰ πληρωθῇ κόνεως (ἡ μεταφ. ἐκ τοῦ ἰχθύος τοῦ κυλιομένου εἰς τὸ ἄλευρον πρὶν τηγανισθῇ). Συνών. ἀλευρογυρίζω 4, ἀλευροκυλῶ.

άλευροτάννυμα τό, Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλευροτανύζω.

Τὸ κυλίειν τινὰ χαμαὶ οὕτως ὥστε νὰ πληρωθῇ κόνεως. Συνών. ἀλευροκύλισμα.

άλευροτσούβαλο τό, Νάξ. (Ἀτύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὖς. ἀλεύρι καὶ τσουβάλι.

Σάκκος πρὸς ἐναπόθεσιν ἀλεύρων. Συνών. ἀλευρο-σάκκι. Πβ. ἀλευροσακκούλλα, ἀλευροσάκκουλλο.

άλευρουλεᾶ ἡ, Πελοπν. (Ἀρεόπ. κ. ἁ.) ἀλευρουλεᾶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὖς. ἀλεύρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ουλεᾶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,245 κέξ.

